

Z Londynu d. 19. Lutego.

Przedwczorajem przybył do Portsmut na transportowym okręcie Loyalist, przeszedł rządca kapu dobrej nadziei, z całą swoją swiatą i wielu innymi osobami. Wspomniany okręt wyszedł 12 listopada z kapu; pod ów czas wszystko tam było w spokoju. Dnia 13 listopada, miał admirał Elphinstone z generałem Clark do Madras popłynąć; generał Craig został się jako rzadca w kapie. Pod brzegami wschodnich Indyy, zabrały znowu z fregaty Francuzkie 7 wielkich Angielskich okrętów i zaprowadziły ich do wyspy Francuzkiej.

Xżna Walii znalazła się wczoraj po pierwszy raz po swoim połogu, na zgromadzeniu dworskim w St James; przyszła już zupełnie do zdrowia; z tej okazji było bardzo liczne zgromadzenie.

We śrzode przybył do Hull Duński okręt Amalia z Christiansand, na którym przyplłynął Angielski oficyer z depeżami do rządu, który się natychmiast do Londynu udał.

Jeszcze dotąd nieodkryto autorów zmyślonej gazety z traktatem pokoju między Cesarzem i Rzeczpospolitą Francuzką; ale towarzystwo pewne, które najwięcej na tym ucierpiało w banku, obowiązało się wyspiegować ich, i już aż do 500 f. szterlin: wyznaczono toby tych oszukańców odkrył.

Telegraf, który tu nad admiralicyą wystawiony jest, czyni wiele przysługi; wiadomości o 74 mil przychodzą nim w półczwarty minuty. To jest najistotniejsza przysługa, którą może przynieść, że wkrótkim bardzo czasie, może z morskich portów uwiadomić o podeyrzanych osobach, które chcą z kraiu umykać. Składa się z czworkątu, w sposobie Weneckich okien, z których każde ma swoje własne znaczenie.

Słychać iż tu miał przybyć z Paryża syn iednego emigranta z propozycyami od dyrektoryatu, i po konferencyi z ministrami znowu tej samej nocy kiedy się zakończył spór względem propozycyi pokoju P. Grey w parlamencie, do Paryża nazad odjechał.— To już niepodpada więcej tajemnicy, iż siła morska Hiszpańska, będzie wspólnie z Francuzką przeciwko nam czynić.

Z 10,000 woyska złożona flotta, która wyszła do zachodnich Indyy z Cork, doznała wielkiej burzy, podczas której wiele okrętów zostało uszkodzonych, i musiały powrócić do Plimut &c. podchlebiamy sobie iednak, iż większa część flotty poszła w swoją podróż.

Na ostatku wyszły z ponad Elby transportowe okręty z woyskiem Angielskim, przybyły już zwiela kupieckimi okrętami po większej części do naszych portów. Brygantina na której się huzary Rohana.

znaydowały, przechodząc pod Goodwin-sands, utraciły 8 ludzi. Admirał Christian, który teraz do Portsmouth pojechał odebrał order Bath.

Popłynęły jeszcze ztąd 4 liniowe okręty i 5 fregat, dla złączenia się na północnym morzu z flotą admirała Pringle i ścigania Hollenderskiej eskadry, która już miała wyjść; także i Rofsyyska flotta pójdzie znowu na morze.

P. Grey pytał się we wtorek w parlamencie, sekretarza wojennego, czy przyniesie prędko, obrachunek nadzwyczajnych i wojennych wydatków? Los jego propozycji względem pokoju, która większością ministeryalnej strony odrzuconą została, przymusza go do tego pytania. Ponieważ już niestety! zniknęła nadzieja pokoju, chce więc wnieść niedługo propozycyą do roztrąśnienia bliżej stanu skarbu narodowego, a najwięcej dla tego co też terazniejsza wojna kosztuje, i żeby zobaczyć czy Anglia może daley wytrzymać, aby się tak iak nieprzyjaciel nieostała. — W wydziale całej izby dla naradzenia się i zapobieżenia niedostatkowi zboża i zbyteczney jego drogości, podał P. Lechmere jeden sposób, który jego głowie i sercu honor czyni, i ma z korzeniem złe uprzętać. Doszedł mówi niby, iż niemasz w kraiu prawdziwego niedostatku zboża, jest tylko zmyślony, ponieważ chcą z niego monopolium zrobić, a każde monopolium jest kraiovi szkodliwe, i tym bardziej jeszcze zbożowe, które najwięcej ubogiej klasie ludzi dokucza. To monopolium pochodzi ztąd iż krajowi i role nie arędują tylko samym wielkim dzierżawcom, a ci ich znowu na małe części dzieląc chłopom najmują; i chłopci będąc podniemi, niemoga komu innemu sprzedać swego zboża tylko im; tym sposobem więc, mają wiecej dzierżawcy w swojej mocy wszystko zboże i pod swoim kluczem, stanowią jego cenę iak im się tylko podoba. Aby temu złemu zapobiedz,

proponował żeby aktem parlamentowym uregulować dzierżawy, i zakazać połączenia razem wielu gruntów. P. Buxton odpowiedział, iż coś podobnego wyrównałoby ustawie porównania gruntów, iże naylepiej, żeby się prawodawstwo wcale do tego niemieszalo P. Lechmere cofnął tym czasowo swoje propozycyę, i dopiero ją na formalney sesyi izby podał.

Wczoraj przyniósł P. Wilberforce swoy projekt do zniesienia w krótkim i oznaczonym czasie handlu niewolników. W roku 1792 było, mówi, postanowione, od parlamentu, iż ten handel ludzmi, który się wszystkim religiom, polityce i prawom natury ludzkiej przeciwi, w roku 1796 i stycznia zostanie zupełnie zniesionym. Czas już ten przeszedł, a jeszcze nic niezrobione, i ten obrzydły handel dotąd trwa. Przez te 4 lata zaprowadzono 150,000 niewolników, z brzegów Afrykańskich do zachodnich Indy; Francuzi przeciągnęli ich tysiące na swoją stronę, ponieważ ich wolnością udarowali, i potrzeba się naostatek obawiać, żeby się wszyscy murzyni nieobruszyli przeciwko Anglikom, za to iż ich chcą w niewoli utrzymać. Cóż powiedzą, co, następni historycy, kiedy będą dwa wielkie tego wieczne narody opisywać: ieden, który był oskarżanym, o zaprowadzanie anarchii, nieładu i okropney nędzy, ale udarował Afrykanów wolnością; drugi, który udawał iż walczy za religią, moralność i sprawiedliwość, a przecie systema okrucieństwa i niesprawiedliwości utrzymuje? — Pułkownik Tarlton, mniemał, iż podczas terazniejszey wojny, nie jest do tego czas dogodny, iże murzyni Afrykańscy są przyzwyczajeni do gorąca, a z tym nie jest im transport przykry, który oprócz tego jest teraz lepiej urządzony, i żądał na propozycyę P. Wilberforce porządku dniowego. — P. William Yonge, rzekł, iż w tym celu sam przedsięwziął podróż do zachodnich Indy, i znalazł iż stan niewolników, jest daleko okropniej wystawianym iak się w samej rzeczy z nayduie. Właściciele roślin, są nayłagodniejszymi i nayprzychylniejszymi ludzmi, do swo-

ich murzynów. Nie handel niewolników pobudza murzynów do buntu, ale Francuzki kommissarz Hughes.— Niechay mówią co chcą przeciwko prawom człowieka, odezwał się P. Buxton, człowiek ma swoje prawa, i temu przynajmniej odtego ludu. Który się sam wolnością zaszczyca, niemoga być wydatę.— P. Pitt oświadczył, iż wszystkie powody do utrzymania handlu niewolników, tak są słabe, iż go zupełnie przekonywają, że potrzeba iak naysprzedzej przystąpić do zniesienia go; tym sposobem zachowamy własność posiadczow roślin.— P. Adair, rzekł, iż bynieposzedł spokojnie do domu, i niemogł by słodko zasypiać, gdyby tego wieczora za zniesieniem handlu niewolników nie kryskował. Zadziwił się, iż w wielkiej radzie Brytańskiej, mogą jedynie dla tego niesprawiedliwą rzecz utrzymywać, iż przynosi nieciężkie korzyści.— P. Dundas, odpowiedział, iż chociażby jeszcze raz tak sprawiedliwą była, to jest jednak przeciwną uprzedzeniu i interessowi; ponieważ nieprzyjaciel nie podług uobczyaionych narodow w terażniejszey wojnie idzie prawdeł, żeby zwyciężał, ale tylko żeby burzył; zacyhm przez nadanie wolności niewolnikom, podacie nową broń w ręce Hughes przeciwko nam. Radzi więc żeby tę rzecz zawiesić do pokoju.— Żaden czuły człowiek, odezwał się P. Fox, nie może ani na jeden moment zezwolić na przedłużenie handlu niewolników, i owszem powinien zupełne go zniesienia niewoli się domagać.— P. Braham, rzekł, iż sami niewolnicy nieżyczą sobie wolności, ponieważ mają lepsze pożywienie i odzież, iak prostych ludzi klasa w Europie. P. Wilberforce odpowiedział, wszy na nayważniejsze zarzuty, zwyciężał tą razą 93 kryskami przeciwko 67, i wyznaczono kommissyą na ułożynie takowego billu.

Z Hagi d. 1. Marca.

Ow upragniony dzień, zeyścia się konwencyi narodowej nadszedł nakoniec; w tym momencie, kiedy ten list odchodzi, została już iako ciało reprezentujące samowładność naszej rzeczypospolitey Bataw-

skiey instalowaną. Deputowani zebrali się o 11 godzinie przed południem, a od godziny 7 zrana była już cała sala zgromadzenia ludem napelnioną. Cały nasz garnizon był wparadzie; gwardye narodowe odprowadzały deputowanych aż do samey sali. Około południa przybyła tam kommissya od jeneralnych Stanów i instalowała konwencyą; deputacya konwencyi odprowadziła ją nazad i przez nią zostały selsye jeneralnych Stanów zakończone. Dziś niewiele jest uroczystości; na poiutrze odłożono procefsye i inne uroczystości, gdzie zaraz i ustanowienie i instalacya prowincjonalney administracyi będzie obchodzona. Dziś wieczor jest bal w starym Doel. Zagranicznymi ministrowie byli na obligacyą rządu na instalacyi konwencyi przytomni. Dla utrzymania porządku i spokojności weszło tu jeszcze przedwczorem batalion grenadyerów 7mey półbrygady. Instalacya konwencyi, była ogłoszoną ludowi odgłosem trąb i wystzałem z armat. Tego samego dnia zawieszono z wielką uroczystością na okrętach i statkach rzeczypospolitey Batawskiej narodową nową banderę; dla obchodzenia tego dnia, iako wielkiego święta, rozdano pomiędzy żołnierzy i maytkow po pół kwarty wina, po ćwierć funta tytuniu i po 2 lulki, a rzemielnicy w okrętowiskach otrzymali uwolnienie od roboty i zapłatę za cały ten dzien. Ta uroczystość będzie corocznie tego samego dnia obchodzoną.

Z Hagi d. 3. Marca.

Przedwczorem iako w dniu przeznaczonym na otwarcie konwencyi narodowej wszystkie członki zebrawszy się na sali zgromadzenia z weryfikowały swoje pełnomocnictwa, tymczasem też przybyła kommissya od jeneralnych Stanów dla instalowania konwencyi. Prezydent jeneralnych Stanów powiedział stowną do okoliczności mowę i zapowiadając ustanie ich zgromadzenia. Obywatel Paulus zostawszy jednomyślnie obranym prezydentem, odpowiedział mu imieniem konwencyi, i opasał się szarfą narodową, iako dystyngwującym znakiem, iego nowej godności.

Z Wezela d. 3. Marca.

Jenerał Jourdan powrócił nazad do Francuzkiej armii i z wielkim ukontentowaniem był przysłany. Jak tylko pora roku pozwoli zostanie zapewne nowa kampania otwartą.

Dyrektoryat Francuzki, pochwalił rozciągnięcie przymuszonej pożyczki i na prowincyje królewskie z tamtey strony Renu będące; ta pożyczka wynosi 150,000 liw. w gotowych pieniądzech. Urządzenie administracyi zajętych przez Francuzow w krajach między Mozą i Renem nastąpi niezadługo. Podług tey rezolucyi ustanie szrödowa administracya w Achen i cyrkułowa między Mozą i Renem, a na to miejsce będzie ustanowiona ze 3 osob kommissya.

Z Ratysbony dnia 29. Lutego.

Wczora przyszedł do potwierdzenia na seym Rzeszy, Cezarski dekret, pod d. 21. lutego, w którym J. C. M. Arcy Xiecia Karola komendantem armii niższego Renu i woysk rzeszy Niemieckiej mianował i żeby mu Rzesza nadała wyższą rangę, w tey treści: „Gdy J. C. Mśc dla mających przyczyn, umyślił od komendy oddać nad niższym Renem feidmarszałka hrabi Clarfait i na tego miejsce raczył Arcy Xciu Karolowi nad wspomnianą armią oddać kommende; a że podług konkluzyi seymu Rzeszy 23 listopada 1792. J. C. Mość jest mocen stanowić prowizorye kommandanta woysk Rzeszy; zatym J. C. Mość osądził iż wypada ze związku rzeczy i służby woyskowej, aby Rzesza Niemiecka podniosła w jeneralności Cezarskiej i rzeszy wspomnianego Arcy Xcia do wyższej rangi. Czego J. C. Mość oczekuje iako nayprędzey od Rzeszy..”

Z Włoch dnia 20 Lutego.

Francuzi postawili 20,000 woyska przy Genueskiej fortecy Savona; ciekawa czy użyja dla obięcia iey gwałtu; ta fortyca jest dla nich wielkiej wagi, jeżeli zamyslią wtargnąć do Lombardyi. Żądali żeby im pozwolono przynajmniey część woyska

swego wprowadzić, a garnizon Genueski żeby tam stał iak stoi; ale imito odmówiono. — Wieść iakoby Francuzi wylądowali na wyspę Sardynii nie potwierdza się. — Angielska flota poszła znowu zmocniwszy się Neapolitańskim okrętem Tancred na morze.

Z Madrytu d. 2 Lutego.

P. Oresko utrzymujący przedtym królewskie interesy w Wiedniu, został mianowany posłem przy cyrkule niższej Saxonii, i będzie w Hamburgu mieszkał.

Uzbraiania czynią się jeszcze z wielkim pośpiechem w naszych portach. W Kadyx, Ferrol i w Kartagenie, zabrano wiele wojennych okrętów w komisy. Traktat handlowy który nasz dwor świeżo ze stanami Amerykańskimi zawarł, jest nowym przedmiotem zazdrości gabinetu Angielskiego.

O podróży Królewskiej odbieramy tu codziennie wiadomości. W Talavera powitali tamtejsi mieszkańcy IKM z naywiększymi okrzykami radości; o kilka mil zbiega się lud dla widzenia ich. W Badajoz wdzili się Królestwo z Xciem Brazylii. Król wszystko sam ogląda, pyta się o każdą rzecz, która mu tylko pod oczy wpadnie, mówi z wielą osobami i przymuje sam suppliki, które mu licznie podają. Dla złych drog i wielkiej kalwkaty było już kilka przypadków; jeden gwardysta spadłszy z konia postradał życia. Kilka osob zostało przez wywroty pokaliczonych. Cała Królewska świta, składa się z 170 woźów, a drugie tyle idzie innemi drogami.

Z Sztokolmu d. 1. Marca.

Papiezki jeneralny Wikaryusz w Szwecyi X. d'Olsery jest nazad odwołanym, iego miejsce będzie tymczasowo zastępował przybyły z Rzymu X. Moretti.

Od administracyi Xcia Sudermanii, mamy już taktyczne regulaminy, nie tylko dla jazdy i piechoty, ale nadto i dla wielkiej i małej flotty; nawet i artylerya została odmienioną. Można szczerze powiedzieć, iż cała armia jest przez Xcia Regenta przeciwstoczoną, i w każdym czasie gotową.

G A Z E T Y K R A K O W S K I E Y

 W P O N I E D Z I A Ł E K D N I A 21. M A R C A 1796.

Z Paryża d. 26. Lutego.

Hrabia Woldemar, hrabia Leiningen i książka Nalsau-Saarbrück, którzy siedzieli w więzieniu du Plessis jako zakładnicy, zostali za rozplucyą dyrektoryatu już uwolnieni, i będą kosztem Rzeczypospolitej aż do granicy odwiezieni.

W Paryżu panuje teraz największa spokojność.

Liczba indzenierów, lądowych i morskich officyerów i innych osób, których Dubayet jako poseł do Konstantynopola z sobą bierze wynosi 300 osob. Deputowanemu Merlin de Thionville miano proponować, żeby z nim pojechał, ale się iak słychać nie podiał.

Nie Beurnonville, ale generał Buona parte kommandant wewnetrzney armii, został szefem Włoskiej armii gdzie nie za długo z swoim sztabem pojedzie. Mowią iż generał Scherer terazniejszy kommandant Włoskiej armii odbierze tu na jego mieyscu kommandę.

Tuteysze pisma zapewniają, iż generał Pichegru codziennie tu w Paryżu spodziwany, dla obięcia swego poselstwa.

Od wtorku postawiono wiele woyska około giełdy, a nawet i jazdy. Przybi to rozporządzenie, iż nikt niebędzie do giełdy puszczonym, kto nieokaże świadectwa, iż jest wexlowym agentem, albo bankierem, lub też iako partykularny, jeżeli nieokaże swego osobistego świadec-

stwa. Rozkazano przytym, iż nikt niemoże przedawać towarów na giełdzie, poki nieokaże iż są jego własnością. Dla tego rozrządzenia, była dotąd bardzo pustą giełda, właśnie iak żadnych interesów na niej nieodbywano, ponieważ nikt niedostawił świadectwa, iż towary są jego własnością. Giełda niema odtań tylko godzinę trwać od 1 do 2 po południu; cena towarów giełdy, ani bieg wexlow nie był publikowanym dla tego zdarzenia. Przedwczorem był bieg do Hamburga 60,000 aż do 69,000 w asygnatach, a 184 do 185 w pieniądzech. W palais-royal był wczoraj ludor 7,800 liw: a w poniedziałek był 8,200.

Vice admirał Richery, kommanderujący naszą eskadrą w Kadyx, doniósł ministrowi morskemu 1 lutego z tamtąd o szlachetnym miłości ludzi postępku. Dnia 30 stycznia widziano niedaleko Kadyx, kiedy morze było w największym poruszeniu wielki okręt, który niemógł rozbić się uśc. Wysłał zaraz Rychery pod przewodztwem obywatela Verdreau wielki bat na pomoc okrętowi, lecz bat dla rozhukanego morza niemógł do tego okrętu dostąpić. Verdreau zagrzany miłością bliźniego, kazał powyrzucić beczki i korkowe drzewa z batu, rzucił się sam w pław, przybył szczęśliwie do okrętu i wyratował w tych beczkach 17 na nim będących osob, najwięcey Anglikow. Co tylko Verdreau opuścił ten okręt, natychmiast go morze

pograżyło, nazywał się Industrie, powracał z Hawannah cukrem naładowany. Nieszczęśliwi, których wyratowano, doznali od Francuzów wszelkiej pomocy.

Podług listu jenerała dywizji Hedonville z Segre 15 t. m. podeszło nasze wojsko oddział royalistów w Challain, i 29 ich w niewolę zabrano, pomiędzy którymi znajduje się wódz dywizji margrabia Belanges i kommissarz jenerała Scepeau &c. &c. Zabrano także jednego służącego i 3 konie ostatniemu.

Z Anjou donoszą iż Stoflet, został znowu pod Malevrier porażonym, i że o mało nie wpadł w ręce naszych wojsk; koń złamał pod nim nogę, i wpadł z nim w doł, tylko go przecię jego zaufańcy spieszo wyratowali.

Przedwczorem przybyło tu 8 poczt razem z Bretanii; co jest dowodem iak daleko szuanie tamują komunikacją. Dyrektoryat wydał teraz sam odezwę do zbuntowanych mieszkańców w południowych okolicach, w której ich do poddania się zachęca, i przypomina im pomiędzy innymi rzeczami, czego się mają po przywróceniu emigrantów spodziewać, że oni dopomną się o swoje dawne prawa, a nawet i o przywilej im tylko służącego polowania.

Wszystkie domy, w których tu gry azardowne grywano zostały z rozkazu ministra policyi zamknięte; słychać iż tylko 6 takowych domów będzie na potym, ale będą bardzo dozierané.

Dyrektoryat rozkazał swoją rezolucją 23 t. m. iż każdy obywatel, który jest rekwizycją zaięty musi sam osobiście w wojsku służyć; niewolno nikomu, jednego ani więcej żołnierzy za siebie dostawiać. Potym, iż wszystkie wyiątki od rekwizycyi, i zaświadczenia doktorskie, za pomocą których się nawet zdrowe osoby wyłamywały, są zniesione.

Minister policyi, rozkazał tutejszey policyi żeby miała pilne oko na tych ludzi, którzy przybywszy z Lyonu noszą po Paryżu u kapeluszków białe sznurki, ponieważ one były nieraz znakiem ziednoczenia royalistów.

Na ostatniey sekretney sejsyi rady pięciuset, wnosił Pelet, żeby dyrektoryat oznajmił radzie o uczynionych i umiarkowanych wojującym mocarstwom propozycjach pokoju, i aby iak czasów Ludwika XIV. przez ogłoszenie ich publiczne podwoić męztwo i nateżenie w Francuzach.

Listy z Normandyi donoszą i szcze zawsze o rozmaitych okrucieństwach i barbarzyństwie szuano. Pod Domfron, pucinali jednemu dobożowi wszystkie palce i włożyli mu ich w kieszeń: No, teraz bębniy, rzekli do niego. Innym republikanom, którzy się w ich ręce dostali, oczy powydłubowali, drugich za nogi powieszali, a innych żywo popalili &c.

Nowy minister skarbowy Ramel, kazał 23 t. m. przybić obwieszczenie, iż wypłacenie pozostałych pieniędzy, aż do 15 marca zawiesił.

Na założenie biblioteki, która tylko dla użytku samego ciała prawodawczego będzie, wyznaczono 600 liw: na rok w gotowych pieniądzech. Wszyzy drukarze płatni od rządu, muszą każdej książki, która drukują po jednym exemplarzu do tej biblioteki dostawić. Wyznaczono do niej dwóch bibliotekarzów; jeden będzie miał z nich 3000 liw: a drugi 2400 roczney pensyi w gotowych pieniądzech.

Od 21 marca zniesiono wszystkie agencye, iako niepotrzebne i kosztowne.

Dla kommissarzy przy armiach wyznaczono dla różnicy następujący stroy: suknią niebieską z zieloną podszywką, zielone spodnie, biały i czerwony pas z trzechkolorową frandzlą, i okrągły kapelus z trzechkolorowym piorem.

Znudzeni domowa wojną, zamordowali wieśniacy w Anjou kikutu tak nazwanych rogarzów, którzy trąbiąc na rogu dawali znak do kupienia się wieśniakóm i wiele tak nazwanych preferow, którzy zwywali chłopotow do broni.

Przymuszona pożyczka doszła już zupełnie w 19 departamentach.

Z Caen donoszą, iż się Anglicy na małej wysepce St. Marcou, która niedaleko tego miasta leży, coraz to lepiej umacniają; niedawno wylądowało tam kilka set

Angielskiego wojska. Codziennie zrana daią z jednej armaty ognia. Jenerał Hoche miał w Avranches z jenerałami Müller, Bley i innymi wojenną radę, na ktorej udecydowano pomnożyć jeszcze 8000 ludzi siłę wojskową w Normandyi.

Na sefsyi 22. posłał dyrektoryat do rady pięciuset poselstwo w którym pomiędzy innym i o danie sobie mocy przedania lub zaareduwania na kapucyńskiej ulicy domu dla nowego banku, w którym dawniej prezydent Paryżki mieszkał. Camus podał projekt zezwolenia na żądanie dyrektoryatu w tych wyrazach zaczęty: Gdy rada mając wzgląd, iż bank może być rzadowi w potrzebie użytecznym, stanowi więc &c. Na te słowa pospieszył zaraz Bentabolle na mównicę. „Wstęp takowy, mówi, jest to zręczny obrot, aby cięło prawodawcze, przyznało milczeniem swoim urządzenie banku; lecz jeszcze nas nie przświadczone jak się należy o pożytku tego banku. Jeżeli to ma być prywatny bank, to niemam co przeciwko temu powiedzieć; ale jeżeli narodowy (nie jest odezwał się ktoś,) to trzeba nam powiedzieć jaki ztąd będzie dla narodu użytek, bo ja dotąd żadnego nie widzę; owszem obawiam się żeby nie pozabawił do reszty afsygnatów kredytu. Przykład bankow Londyńskiego i Amsterdamskiego &c. niemoże tu być przytaczanem; okolicznosci podczas których owe banki stanowiono, były inne od naszych, niemiel tam papierowey monety. „ — Nakoniec udecydowano, iż dyrektoryat jest mocen, przedać lub zaareduwać wspomniany dom; ale iż w tey rzecelucyi niema być żadney wzmianki o banku. — Kiedy ta rzecz przyszła do rady starszych, brocił Lafoud Ladebatt jako jenerałny dyrektor banku, tego nowego ustanowienia; iż niemoże osłabić kredytu afsygnatów, owszem bank podniesie ich kredyt; a oprócz tego zamiarem jest jego uczynić zakupnym kontraktom, które rzeczpospolitą niszczą koniec &c.

Z porządku dniowego nastąpiło nara-

dzenie, iakby podnieść kredyt afsygnatów. Podano w tey materyi bardzo wiele projektów, ale na zadanie ieszcze niezgodzono. Camus douiost imienie a kommissyji skarbowey, iż summa będących podczas rewolucyi wszystkich afsygnatów w cyrkulacyi wynosi 45,581 millionów 586 000 liw. ale po odtrąceniu popalonych i przez przymuszoną pożyczkę weszłych, niema ich już tylko za 25,000 millionów w cyrkulacyi. — Dibois Crancé, rzekł, dyrektoryat żądał na tę kampanią 1500 millionów w gotowych pieniądzech, lecz w całej Francyi niemasz ich tyle. Potrzeba więc dobra emigrantów poprzedać, wszystkie zaległe podatki poodbrać &c. i nawet dodał, musimy zatrzymać cofnione afsygnaty, ażeby ich nazad w cyrkulacyi wprowadzić, albo sobie śmierć obrać. — Vernou proponował, żeby 3000 millionów osobnym stemplem oznaczyć i pod surową karą nałazać, żeby ich równo z gotowemi pieniądzmi brano. — Thibaud nalegał osobliwie na wypędzenie tylu obcych lichwiarzy. Jeden lichwiarz, mówi, obiecuie drugiemu iż mu na ten a na ten dzień dostawi, tyle i tyle tysięcy luidorów, potey a potey cenie. Przedający niema w istocie żadnych luidorów, ani też kupujący niema ochoty wziąć ich; z tym wszystkim rozpuszczają wieść o tym mniemanym kontrakcie. Piszą zaraz tuteysi korrespondenci do Hollandyi, Hamburga &c. iż luidor tak i tak wysoko poszedł, i ztąd to pochodzi upadek afsygnatów. Czemuż niewykonywają ustaw przeciwko obecnym lichwiarzom? Znajduie się tu wielka liczba Anglików, pod imieniem Amerykanow, ktorzy w Hamburgu &c. zakupują tanio afsygnaty, a tu ich znou na pieniądze zamieniają. Czyż cierpią w Anglii Francuzow? Wygońcie żelazną rozgą tych cudzoziemcow, a wkrótce powstanie znou kredyt afsygnatów, dałoby powód do fałszowania; teraz niemanymy tak wiele fałszywych: pomiędzy 2000 millionow, ktore co tydzień w Amsterdamie cyrkulują, ledwie się pokaze za 12,000 liw: fałszywych. — Lakanal proponował, żeby trwonicielow publicznego majątku pociągnąć do oddania wydartych

summ. — Isnard, żeby cyrkulacją aftygnatow zmniejszyć do 7000 millionów, i oznaczyć ich wartość równo zgotowemi pieniędzmi &c. Resztę naradzenia odłożono do następujących sefssy.

Z Frankfortu d. 1. Marca.

Nawet i w tutejszych stronach zelżył mroz znacznie. Na Menie schodzi już lód, i spieszą się napełnienia nim piwnic; ale co gorsza, iż dla przewożenia armat drogi się popsują. — W tutejszey wojenney kasie Rzeszy było w przeszłym miesiącu 162,000 ryńskich gotowych pieniędzy; ale już może się na porobione kontrakty rozeszły. — Panujący Xzję Saski Meinungen, odebrał rangę generała Króla Duńskiego. — Króla Pruskiego nadworny marszałek hrabia Wittgenstein, przybył tu z Berlina, a Badencki minister P. Edelsheim z Karlsruhe.

Lubo wojujące potencye wielkie przygotowania do wojny czynią, iest iednak pewną rzeczą, iż około pokoju mocno pracują. — Słychać tu iż za patryotyczną starannością Króla Jmci Pruskiego północna część Niemiec będzie wciąż pod czas trwającą wojny używała pożytków neutralności.

Z Kopenhagi d. 5. Marca.

Wczoray po zakończoney radzie stanu, udał się Francuzki poseł, P. Grouvelle

w paradney karetie do Królewskiego zamku Amalienburg, gdzie miał nayprzod u Króla audyencyą, a potym u reszty familii Królewskiej.

Względem uznania wspomnionego posła, wydał minister stanu hrabia Bernstorff do bawiących tu zagranicznych ministrów następującą notę.

„Systema Królewskie będąc zupełnie wolne od przesądów i namiętności, gruntuie się zawsze na przyczynach i powodach które sam rozum wskazuje. Stosuie się nadto do zdarzeń i do okolicznosci, co iest rzeczą tak sprawiedliwą iak i nieuchronną. Dopóty, póki we Francyi nie było tylko rewolucyjny rząd, niemógł J. K. Mość przyjąć iey ministra; ale teraz gdy już Francuzką konstytucya uorganizowaną i formalnie zaprowadzoną została, ustaić ta zawada i Pan Grouvelle będzie w krótkce publicznie podług zwyczajney formalności uznany. Ten krok iest z resztą wcale oddzielny; nie zapowiada i nie znaczy nie więcej iak tylko czym iest w istocie, to iest naturalnym skutkiem okolicznosci i dowodem tym większey i bezstronniejszey neutralności.

Przy terazniejszych mrozach, zuayduie się w Drogienylę lodu, iż przeznaczone okręty na północne morze niemogą się przecisnąć.

D O N I E S I E N I A.

Gdy przy odebraniu Krakowa zastał J. C. K. Mci cywilny Kommissoryat, na tamtejszym celnym składzie, dwie skrzynki: iedna pod znakiem L C D A Nro: 3, a druga pod Nro. 10, i ieden kufer pod adresem: Panu *Jakubowi Baruch Solow, Rabinowi w Warszawie*, o które się już od kilku lat nikt nieodzywa. Podaie się zatem do wiadomości, iż ktokolwiek, ma iakie prawo do rzeczonych towarow, żeby się w przeciągu trzech miesięcy do Krakowskiego J. C. K. Mci Kommissoryatu nieodwłocznie zgłaszał; gdyż w przeciwnym razie, jeżeli się po upłynionym terminie, nikt o rzeczony towary nieodezwie, Kommissoryat J. C. K. Mci będzie więc przymuszony postąpić sobie z niemi, iak mu sama sprawiedliwość przepisuić. Wydane z J. C. K. Mci Cywilnego Kommissoryatu. W Lublinie d. 29. Lutego 1796. roku.

W Księgarni Sobestyana Drelinkiewicza, w rynku znajduie się naprzeday Książka pod tytułem: *Wygadywania i zarzuty Filozofow. terazniejszego wieku, przeciw wierze w posiadzeniach czynione i odpowiedzi na nie.* Przez X. P. Lubienieckiego, Officyała generalnego Tarnowskiego, w Akademii Krakowskiej obojga prawa doktora we 2. Tomach w Krakowie, 1795. na kleiowym pięknym papierze, w dużym formacie in. 8vo. Złt. 6.